

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KAPAK : DATA

DİZGİ ve BASKI

Ulusöğün Matbaası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://tantei.org>

TÜM İKTİSATÇILAR BİRLİĞİ YAYINLARI
RESİMLİ İŞÇİ DİZİSİ NO : 5
BİRİNCİ BASKI

İŞSİZLİK

KÖŞE BAŞINDA İŞSİZLER BEKLEŞİYORDU

Mahmut'la Hakkı gün ışıırken gece vardiyasından çıktılar. Gece onbirde işbaşı yapmışlardı. Sabaha kadar dökmek yapmak her babayiğidin harcı değildi. İnsanı yıpratıyordu. Saat yedi buçuğa geliyordu. Yan taraftaki kahveden radyoda söyleyen türktü duyuluyordu.

Hakkı üç yıldır bu dökmek fabrikasındaydı. Genç yaşından beri çalışıyordu. Kocaman elleriyle tırtıydı. Maden potasını taşımaktan mahallede bileğini bükabilen yoktu. Ama o, bileğiyle öğünmek yerine kafasını çalıştırmayı tercih ediyor, iş dışında boş kalan vaktini okumak ve sendika işleriyle uğraşmakla geçiriyordu.

Fabrikadan konuşa konuşa çıktılar. Mahmut daha çok gençti. İşe gireli daha bir kaç hafta olmuştu. İşe ancak yeni yeni alışıyordu. Daha önceleri köyde çift sürmüştü, ara sıra gurbete çılar inşaatlarda çalışmıştı. İlk kez girdiği fabrika içinde kendini yıpratıcama çalışıyordu. Dikkatliydi. Köyde öğretmenlerden politik konularda da bir çok şey öğrenmişti. Oldukça bilinçliydi.

Biraz ilerde köşe başında dikkatli duran, oturan yirmi-beş-otuz kişilik bir grup görüntüsüne Mahmut derin bir «Ohh» çekti.

Hakkı, «Ne'oldu yahu?» diye sordu, esaki günlerin

mi akhna geldi? »

«İyi bildin be abl,» dedi Mahmut, «bir ay önce ben de az mı dikildim köşe başlarında? Bize yakışan patron tipli adamların gözlerinin içine azını baktım beni alsunlar diye? Neyse şansım tuttu da buldum bizim fabrikayı. Bir sanat öğrendim mi tabahmak daha kolay.»

«Köyden niye şehri geldin ki?» diye sordu Hakkı. «Bizde dert mi araram. İstanbul'un taş toprağı altındır derlerdi. Daha önce de kaç defa gurbete çıktım. Bizim oraların ne evinde suyu var, ne elektriği. İlkokulu bitirmek için her gün yarım saat yol yürüyüp komşu köye gittik. Buralar böyle değil ki. Benim bir göz gereksinimim bile elektriği var. Sonra doktor mektor bizim oralarda hak getire. Doktora görünmen gerektiree kasabaya tenekeşin. Kış zamanı bir derdin oldu mu yandın. İnkam yok yol denilen o halçak tarlasından kasabaya varmaya. Sonra burada sigortan var. Hastalandın mı ücretini alıyorsun. İlaç parasız. Doktor da var. Burası çok daha rahat anlıyacağım.»

«Toprağın var mıydı köyde?»

«Biraz vardı ama ne yazar. Pederin toprağı kısılmış yetmiş ama biz dört kardeşiz. İki abimle ablam evli. Pederin toprağı bize yar olmaz. Zaten asıl ocağın için düştük gurbet ellere. Bir süre orda burda stırttık durduk. Sonra amı biliyorsun zaten.»

«Demin gördüğümüz ameler de senin gibi. Dikkat ettin mi ne kadar işsiz var şu İstanbul'da? Daha doğrusu sadece İstanbul'da değil, tüm Türkiye'de. Kırk yıl önce köylülerin şehirle bağlantısı çok kırıltmış. Şehirden gaz, bez, tuz almırmış. Köylü kendi yağıyla kavrulup gidermiş. Millet yazın karabamban arkasında dolunur, kışın evinde veya bahçede pinekler dururmuş.»

«Şimdi farklı be abl. Bizim köyde bile üç traktörle bir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantev.org>

TOPRAKLARINI KAYBEDEN KÖYLÜLER ŞEHİRE GÖÇMEKTEN BAŞKA ÇARE BULAMIYORLAR

biçer döver var.»

«O dediğin malkesaların kullanılmaya başlaması otuz yıl önce. İkiinci Dünya Savaşından sonra Amerikan emperyalistleri Türkiye'ye bel mülklerde traktör sokmuşlar. Eskiden bir toprak ağasının yanında diyelim 20-25 ortakçı çalışırken, iş bunların çoğuna yol vermiş, toprağı traktörle, biçer döverle işlenmeye başlamış. O zaman bu ortakçılar ne yapmış dersin?»

«Herhalde şehre göçmüşlerdir. Ne yapacaklar ki.»

«Hakkın. Bunların çoğu şehre göçmüş. Ama bu insanların arasında ekinde sanatsı olan az. Ahane bir stirtü işsiz insan. Çoğu orda burda stirtü durmuş, beğaz tokluğuna geçici işler bulmuşlar. İspirtacılık, hammallık, tom-balamalık yapmışlar. İnşaatlarda çalışmışlar.»

«Bugün de şehre bir stirtü insan göçüyor, be abi. Bizim köyden eskiliğini yapan hiç arkadaşım tabesinin ekinde öptü bir istedi, şehre göçtü. Hemer beşinin derdi sym. Çok kardeş az toprak anlayacağın. Bizim köy yerinde çok çocuk olur. Tarbada, bağda, bahçede, davarda kuyturacak adama ihtiyac var. Annalar bir taraftan doğurur, hastalık bir kısmın bir taraftan kurar geçirir. Çok çocuk olunca da bir kısmına köy yerinde olmak düşmüyor. Bizim gibi gur-

betül olmak düşüyor.» «Peki başka nedenlerle şehre göçen yok mu?» «Kendi gönlünce göçen az değil. Demin söyledim ya büyük şehrin imkanlarını. Bir sürü insan da daha insanca yaşayabilmek için geliyor. Bizim köy yertüdele hayatımız insan hayatı değil ki. Adam tarlasını satıyor, üç-beş parça eşyasını sırtına vuruyor, harıyı, çocukları ardına takıp düşüyor yola. Tabii bir süre işsiz güçsüz dolaşıyor. Geçici işlerle idare ediyor. Bir süre sonra elinde para da tükenip gidiyor.»

«Peki Mahmut, bu adamlar köyde kalıp para yapamazlar mı?»

«Büyük toprağın varsa yaparım, ama abi, küçük topraklılara artık hayat yok. Gübre ateş pahası. O da bulabilişen. Bankalar kredileri tefecilere verir. Sen gidersin ateş pahasına tefeciden borç alırsın. Tarım ilacı karaboreada. Yani kazandığının zevki yok, mahmı daha tarlada iken ticarara çoğu zaman düştük fiyatla satmak zorunda kalıyorsun. Elinde avucunda ne varsa ya tefecilere kaptırıyorsun, ya ticarlara. Yani bir yıl tüm alacak çırpıp dıdınıyorsun, eline geçen para benim şehir yerinde tek başına üç-beş ayda kazanacağım para kadar değil. İnsanın doğduğu yer değil, doyduğu yer vatanıdır derler. O zaman da yükleniyorsun dengi. Ver elini İstanbul. Ama çoğu buralar da da işsizlikten sürünüyor.»

«Her yıl binlerce insan daha iyi bir hayat umuduyla köylerini terk ediyor, şehre geliyor. Sen de gecebonduda oturuyorsun. Billirsin. Gecebonduda ya köyden gelen oturur, ya işçi. Hepesinde işsizlik korkusu vardır. Yani iş olanın da işi rahat değildir. Bir bakarsın kârı düştü diye patron işyerini kapatır. Bir bakarsın emdilikasına odeniyle topluca adam atar. Adamlar ya işsizdir anlayacağın, ya da işsizlik korkusu içinde dir.»

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

«Peki abi, baştadılar bu işsizlik derdimiz işte neden bir şey yapmıyor?»

«Ehler patronların, toprak ağalarının derdlerine derman bulmaya çalışır. Senin benim gibi işçinle, köylünün değil ki.»

«Ama bu kadar insan nasıl iş bulacak?»

«Bu kadar insanın iş bulabilmesi sömürücülerin üstü darda olduğu bu düzende mümkün değildir. Bunun nedenini baştadıkların imkansızlıklarında ya da sadece patronların yeni yeni fabrikalar açmamasında aramamalıyız. Biz işçi olduğumuza göre karşımıza çıkan sorunlara işçi sınıfının dünya görüşünün ışığında bakmalıyız. Anlayacağın sorunu amıfsal açıdan incelemeli ve işsizliğinde nedenlerini buna göre değerlendirmeliyiz.»

«Abi, pek anlayamadım biraz daha açıklasana şu işi.»

«Tamam, bak şimdi, önce şu soruya cevap verelim. Nasıl bir dünyada ve düzende yaşıyoruz? Ülkemiz emperyalizme bağımlı kapitalist bir ülkedir. Burada önemli olan nokta ülkemizin emperyalizme bağımlı olması kadar kapitalist bir ülke olmasıdır da. Yani, fabrikaların, maldnaların, aletlerin sahibi patronlar, paratabaları. Burada, yani işçilerde onlara işgücümüzü satıp, çoluğumuzu çocuğumuzu geçindirmeye çalışıyoruz. Bizim gibi çalışmak isteyipte iş bulamayan, kahve köşelerinde, duvar diplerinde de iş bekleyen yitmişlerce, milyonlarca işsiz var. Herhangi bir gazeteyi aç, bak, muhakkak işsizlikle ilgili bir haber gördürsün. Ya da bizden değil, Amerika'dan, Almanya'dan işsizlikle ilgili bir sürü haber.»

«Gerçekten yahu! Geçende duydum bizim köyden Almanya'ya giden bir sürü insan geri döndüyormuş.»

«Yani, anlayacağın bütün kapitalist ülkelerde aynı sorun var. Başka bir deyişle, işsizliğin ana nedeni kapitalizm.

YENİ MAKİNELAR ÜRETİP, PATRONLARIN
SERVETLERİNE SERVET KATTIKÇA GİDEREK
DAHA ÇOĞUMUZ İSSİZ KALİYOR, SEFALETİMİZ

Kapitalistler, işsiz yığınları çalışanlara karşı bir tehdit unsuru olarak kullanır. İşçiler ücret artış istediklerinde kapitalistler hemen binlerce, yüzbinlerce işsiz varlığından söz etmeye başlarlar. Ekonomik taleplerine karşı çalışanları hep işsizlikle tehdit ederler. Yani işsizliğin sürekli varlığı kapitalistin elinde önemli bir silahtır. İşte bu yüzden kapitalist ülkelerde nüfusun belli bir kısmı sürekli olarak işsiz tutulur. Biz buna işsizler ordusu diyoruz.»

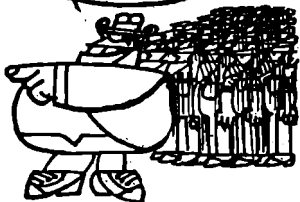
«Peki kapitalizm geliştikçe, fabrikalar arttıkça bu işsizlerin sayısı azalmaz mı?»

«Burada şunu hiç unutmamak gerekir. Kapitalistler kârlarını arttırmak için, üretimde giderek daha fazla makina kullanmaya başlarlar. Yani kapitalizm geliştikçe üretimde kullanılan makinelerin ve diğer teçhizat hacminde, işgücü miktarına göre bir artış ortaya çıkar. Bu da işsizler ordusuna yeni işsizler eklenmesine yol açar. Bu yüzden kapitalizmi varoldukça açılan yeni fabrikalar ve işyerleri işsizlik sorununu hiç bir zaman kökten halledemez. Olsa, olsa işsizler ordusu biraz küçülür. Ashında açılan fabrikaların niteliğinde önemli bir konu. Montaj fabrikalarının çoğalmasıyla, işsizlik ortadan kalkmaz.»

«Abi be, geyende kahvede Halil Usta anlatıydu. Çalıştığı fabrikanın patronu otomatik tezbahlar, kahplama makineleri getirmiş ve birçok işçiye yol vermiş. Bu da patronların daha fazla kâr etmek için yeni makineler getirip, işçiye yol verildiğini açıklıyor değil mi?»

«Hakkıan Mahmut, bizler ister Amerika'da, ister Japonya'da olalım yeni makineler, aletler üretip patronların servetlerine servet katılacağı giderek daha çoğumuz işsiz kalıyor, sefaletimiz artıyor. Kapitalizmin geliştiği ilk dönemlerde, kapitalist işletmeler rekabet yoluyla küçük esnaf ve zanaatçıları işlerinden ederler. Aynı malları daha

**İŞBİZLER' ORDUSU!..
İLK HEDEFİNİZ, ÇALIŞAN-
LARIN ÜCRETİNİ DÜ-
ŞÜRTMEKTİR...
İLERİ...**

**BİZ DAHA FAZLA ÜCRET İSTEDİKMİ, PATRONLAR
KARŞIMIZA DİKİLİR VE DIŞARDA İŞ BEKLEYEN
İNSANLARI GÖSTERİRLER**

ucuz mal edip yeni geliştirdikleri mallarla esnafı, zanaatkarı iflas ettürdüler. Bu insanlarda artık sadece patron yanında işçi olarak çalışmak kâfir, tabii iş bulabilmek. Kapitalizm geliştikçe, yani sermaye daha az insanın elinde bürüdü, yoğunlaştıkça geniş emekçi kitlelerinin sefaletleri daha da artar. Daha fazla kâr yarışında önde giden patronlar geride kalanları yutarlar. Bu kapitalizmin değişmez kuralıdır. İflas eden işyerlerinde çalışan işçilerin birçoğu iş bulamayıp işsizler ordusu saflarına katılırlar. Bu işsizler ordusunun varlığı ve büyüklüğü bizim ücretlerimizde etkililer. Biz daha fazla ücret istedikten, patronlar karşımıza dikilir ve dışarda iş bekliyen insanları gösterirler. Bu insanlar işsizliğin yarattığı çaresizlik içinde, bizim o andaki ücretlerimizle çalışmaya razıdırlar. Patronlarda bunu bildiklerinden bizi atıp onları işe almada tehdit ederler bizi.»

«Anladığım kadarıyla, daha az sayıda insan daha fazla servet sahibi oldukça, yani patronlar aç kurt misali birbirlerini yiyip, bazıları semirip bazıları da cavlağı çektikçe bizim durumumuz daha da kötüleşiyor. Biz bir taraftan yeni mallar yaparken öte yandan da kendi sefaletimizi artırıyoruz.»

«Doğru anlamışım. Sermaye daha az elde toplandıkça ve üretim yoğunlaştıkça yani daha fazla işçi bir arada çalışıp, işbölümü arttıkça işsizlik sorunu daha da çapnı-şıklaşıyor. Bugün Amerika, Almanya gibi ülkelerde bir avuç para bahası yani tekelci kapitalist yemek yağundan petrolüne, arabasından uçağına, lînesinden tornasına kadar bütün üretimi kontrol ediyor. Daha az işçi çalıştırıp, daha fazla kâr ediyor. Bizim gibi geri bırakılmış ülkelerin patronlarında bunların kucağında büyülmüş. Bizde de sermayenin ve dolayısıyla üretimin büyük bir bölümünü bir

avuç tekelsiz kapitalist kontrol ediyor. Emperyalistlerle işbirliği sayesinde gelişip, palazlanan tekelsiz sermaye, ağababaları emperyalistlerin çıkarlarına hizmet etmekten geri kalmıyorlar. Onların istedikleri fabrikaları kuruyorlar. Kurulan fabrikalar ülkenin ihtiyaçlarını karşılayacak sayıda ve nitelikte değil. Var olan fabrikalar yedek parçasından hammaddeğine kadar emperyalistlere bağlı. Bu malları değerinin çok üstünde fiyatlarla satışlarda, almak mecburiyetindesin. Bir süre sonra diyelim sana o mal yapacak makineleri satmaya razı oluyorlar. Niçin? Bir sürü nedeni var ama bir tanesi konumuzla ilgili. Bizim gibi ülkelerde işçiler daha az paraya çalışıyorlar yani işgücünün fiyatı emperyalist ülkelere göre daha düşük. Milyonlarca işsiz çok düşük ücretle çalışmaya razı. Daha işçilerin çoğu sendikadan, birlik olup mücadele etmekten bilhaber. Kaderlerine boyun eğmiş oturuyorlar. Amerika, Almanya gibi emperyalist ülkelerde işçi sınıfının mücadele tarihi daha eskidir, ücretler daha yüksek. O ülkelerin patronları daha çok kâr etmek için bizim gibi ülkelerde tekelsiz patronlarla ortak yatırımlara girişiyorlar. Fakat bütün bunlara rağmen işsizlik sorunu bir türlü çözülmemiyor, ne bizde ne de gelişmiş kapitalist ülkelerde. Çünkü işsizlik en çok kapitalistlerin işine yarıyor. Burada unutulmaması gereken nokta, bizim gibi geri bırakılmış ülkelerde işsizliğin çok daha yoğun olduğu gerçeği. Bunun da nedeni, sanayinin ancak emperyalizmin izin verdiği ölçüde ve nitelik gelişmesidir.»

«Ne kadar çirkin bir düzen bu böyle. Bazı insanların refahı ancak çok sayıda başka insanın sefaleti ile mümkün. Eskiden bu konuyu hiç düşünmemiştim. Tamamı zannediyordum. Vahbi Koç, Sabancı, Eczacıbaşı, Sarmayeler veya yabancı ülkelerin patronları ülkemizde fabrikalar

açtı mı işsizlik azalacak diye sevinliyordum. Büyük patronların, tekelci kapitalistlerin binlerce insana iş sağladığını sanıyordum.»

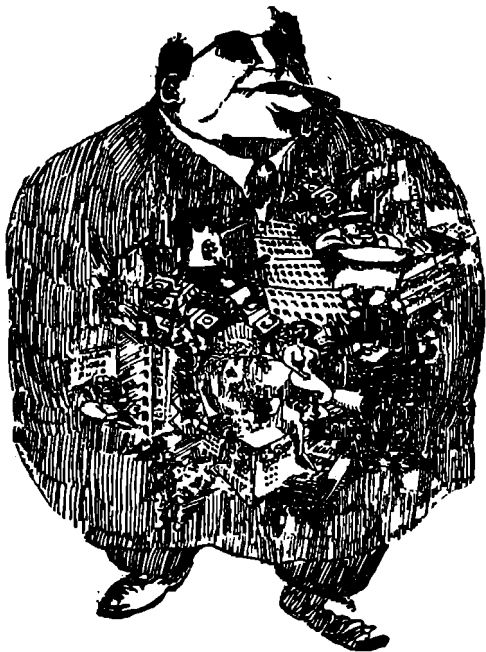
«Mesclere bakarken daima kavgım yanı, mesclerin başka durumlarda nasıl olabileceğini düşün. Tamam. Adamlar fabrika açıyorlar ama bu sayede açtıklarından çok daha fazlasının açılmasını engelliyorlar. Emperyalistleri düştün. Açıkları bir kaç fabrikadan kazandıkları paraları da kendi ülkelerine geri götüirme hakkına sahipler. Böylece halkımızı soyarak kazandıkları milyonlarla çekip g'diyorlar. Bizim yerli tekelci patronlar ne yapıyor? Bir kısmı yarın bir gün halkımızın iktidara geleceğinden korktuğu için paralarını ülke dışında, İsviçre bankalarında depoluyor. Yahut kazancının bir kısmını ülke arabalar, milyonluk düğünler için, harcıyor.»

«Bizim oralardaki ağalarda bol bol para var. Onlar niçin fabrika kurmuyorlar?»

«Bu düzende servet sahibi olan parasını ne için kullanır?»

«En fazla para nerede kazanırsa orada kullanılır.»

«Biliyorsun, bizim gibi geri bırakılmış ülkelerde, parayı altına yatırırsan, toprak veya bina alırsan, mal istif edersen, köylüye çok yüksek faizlerle para verirken çok daha fazla para kazanırsın. Hem de hiç iflas tehlikesi olmadan. Sonra başına sendikalaşacağın, hakkını arayacağın diyen işçi de çıkmaz. Sen sağ, ben selamet anlayacağın. Toprak ağalarının, toptancı tüccarların, tefecilerin elinde çok para var. Ama onlar birer parazit. Çok daha kötü olduğu için paralarını demin sözünü ettiğimiz işlerde kullanıyorlar. Zaten onlar da tüm yerli sömürücü sınıflar gibi emperyalistlerle çıkar birliği içinde, sürekli bir işe para yatıracıklarına yani fabrika açacaklarına, benzin la-

İŞSİZLİĞİN NEDENİ SÖMÜRÜCÜ HAKİM İTTİFAKTIR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

tasvuru açmayı veya otomobil yedek parçacabığı yapmayı tercih ediyorlar. Düşünsene İktidarda emekçiler olsa emperyalistler az bir yatırımla bu ülkenin halınının milyonlarını dışarı götürebilir mi? Tekelci kapitalistler işçi sınıfının ve halkın sırtından kazandıkları milyonları meyva suyu fabrikalarına yatırabilir veya bar vurup harman savurabilirler mi? Toprak ağaları, toptancı tüccarlar, tefeciler ellerindeki parayı halkı soymakta kullanabilirler mi?»

«Doğru esasında dediklerin abt Sermaye olmadan hiç bir şey olmaz. Sermaye de bu insanların elinde olunca, bizim gibilerin eli kolu bağlanıyor.»

«O zaman bir soru sana. İşsizliği önleyebilecek şekilde yaygın ve sağlıklı bir sanayileşme için ne gerekir?»

«Anlattıklarına göre hem emperyalistler, hem yerli tekelci kapitalistler, hem de tefeci-toprak ağası ve toptancı tüccarların menfaatleri yaygın ve sağlıklı bir sanayileşmeye karşı. Ama işsizlikde biz emekçilerin en büyük derdi. İşsizliğin ortadan kalkması için yaygın ve sağlıklı bir sanayileşme gerek. Yaygın ve sağlıklı bir sanayileşme için ise önce emekçi sınıfların İktidara gelmesi şart. Yani ilk başta ilgisiz gibi görünüyor ama, emekçiler İktidara gelmeden işsizliğe bir çözüm olamaz.»

«Doğru dedin. Bir tarafta sömürücü hakim ittifak var. Pahalılığın ve işsizliğin gerçek nedeni bunlar. Karşılarında tüm emekçiler işsizlik ve pahalılıktan şikayetçi. Yani işçi sınıfı, topraksız ve az topraklı yoksul köylülük, köylerde toprağı kendi gaymine ancak yeten küçük tüccarlar, küçük esnaf, zanaatkar ve küçük memurlar. Bugün emekçiler İktidarda değil. Bilirsin hangi sınıflar ittifakta İktidardaysa onların borusu öter. O zaman da senin dediğine geliyoruz. Emekçilerin İktidarı kurulmadan işsizlik ve pahalılık devletine bir çözüm bulunamaz.»

«O zaman da tüm emelâçilere gerçek kurtuluşun nerede olduğunu anlatmak gerekiyor. Çoğu anlayamıyor. Çünkü. Ufaktan beri sömürücüler beyinimizi yıkayıp duruyor. Bir derdimiz oldu mu, o derdin gerçek sorumlularına hesap soracağımıza birbirimizi yiyoruz.»

«Hakkısın. Zaten adamların devrimciler üzerindeki baskısının sebebi de bu. Hakkı olduğumuzu onlar da biliyorlar. Gerçekleri açıklamamızı engellemeye çalışıyorlar. Gel şimdi işsizlik derdine daha yakından bakalım. Türkiye’de kaç milyon işçi var, biliyor musun?»

«Bizim köydeki öğretmenin bir zamanlar anlattığına göre beş milyon civarında.»

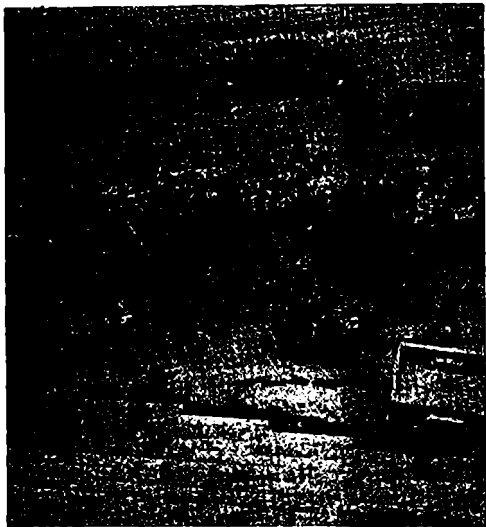
«Doğru demiş. Peki kaç milyon işsiz var?»

«Onu biliyorum. Ama herhalde bir kaç yüz bin olası gerek.»

«Daha yukarılara çık. Devletin resmi kuruluşlarının yaptığı açıklamalara göre işsiz sayısı iki milyon üstünde. Üstesini var sen düşün.»

«Ama tilke be. Peki bu kadar insan nasıl yaşıyor ya-hu?»

«Sen şehre geldiğinde ne yapıyordun? Oular da öyle yapıyorlar. Tabii buna yaşamak denirse. Sokaklara bak-sana. Tombalakıdan, saloz, sigara satandan geçilmiyor. Günde ne kadar kazamır ki bu adamlar. Ya da amele pazar-larına bak. Her köşebaşında kırk-elli kişi sabahın körün-de kendilerini bir kaç günlüğüne kiralayacak adam bekler. Ya hamallara ne demeli? Götvendikleri hiç bir şey yok. Sen şimdi hiç olmazsa iş kanunundan yararlanıyorsun. Bir hafta çalıştın mı ücretli hafta sonu tatilin var. O adamlar-ın hiç birinin böyle bir hakkı yok. Bugün çalıştın, bugün yersin. Yarın çalışmadın mı açsın. Yanlış anlama ama. Senin haklarına yeterli ölüğüne söylemiyorum. Tek söy-

**İSSİZLERİN SAYISI HIZLA ARTTIYOR. SOKAKLAR,
TOMBALACIDAN, SAKIZ, SİGARA SATANDAN
GEÇİLMİYOR**

ledİğim bu insanların işçilerden de daha kötü şartlar altında yaşamak zorunda oldukları.

«Doğru dedin be abi. Ben de az mı geçtim o köşebağ-
bırmı. Geceleri han odasında talacak param çıkmadı
mı apartman girişlerinde, inşaatlarda az mı geçedim. Ha-
yat değil onlarınki.»

«Senin mücadele edebileceğin bir patronun var. Yani
fabrikadaki tüm arkadaşlar birlik olup patrona karşı mil-
lîlele ettik mi bazı haklar sağlarız. Peki bu adamlar ki-
mi karşı mücadele edecek. Daha doğrusu doğrudan doğru-
ya düzenle mücadele etmekten başka kurtuluş yolları
yok. Onu anlayabilmeleri de o kadar kolay olmuyor. Dna-
man da birbirlerini yiyip diyorlar. Çıkan bir iş için bir-
birlerini kuruyorlar.»

«İğrenç bir düzen bu,» dedi Mahmut, «amelo, pazary-
la bir türlü birlik sağlanmaz. Herkes önce kendisini, son-
ra hemşehrini kollar. Ama bütün pöçlüktürler.»

«Büyük planlar yaparsın bu sözünü ettüklerini de-
ğil,» dedi Hakkı. «Bölence işportacıyı düştün. Sabahın ko-
ründe halıup üç beş parça eşyayı tezgaha doldurup yolla-
ra düşürdün. Yarından emin değilsin. Hastalansan evin
bütün aç kahr. Bu adamlardan çoğu fabrikada bir iş bul-
sa girecek, ama iş nerede.»

«Abi işsizlik bizim oralarda da büyük dert. Bilişim ka-
çakçılık derdini. Her gün üç beş kaçakçı jandarmayla mi-
sademeye girer. Bir kaç vurulur. Ne yapam zavalı. Eli
mahkum. İş bulamayınca yapacak bu pis iş. Zaten yaptığı
kendisine de yaramaz ki. Esas kaçakçı ağaları evlerinde
silahlı muhafızlarıyla yan gelip yatıyordur. Olan gariban-
lara olur. Emekçi halkın iktidarı kurulsaydı, fabrikalar açıl-
sa böyle kimse kaçakçılık yapmaz.»

«Esasla Türkiye'de asıl belz sayı iki milyon da

Üstünde ve her geçen gün bu sayı biraz daha artıyor. Bir de gitti işsizlik var. Diyelim yılda iki-üç ay çalışıyorsun. Daha sonra iş yitdiğünden kış ve kışlarında pınkılıyor. Sonra işin var. Yarı tarlada başakların boy atıyor. Ama sen hasada kadar boş geçen boş kalfasın. Yani yitirdiklerden yoksul köylü yitir büyük kısmı işsiz durumda. Şimdi şunu düşün. Diyelim yoksul köylü bir araya geldi. Karasaban yerine traktörle, pullukla, mibzerle, biçer-döverler tarım yaptı. Emekten ne kadar tasarruf olur. Bir taraftan tasarruf edilen o emekle, diğer taraftan da ölü mevsimde boş geçen zamanla emekçi halkın ıktıdarı neler yapmaz.»

«Ama abi o zaman işsizlik daha da artmaz mı?»

«Kapitalist düzende artar. Tarlalara, çiftçilere makineler girdikçe eskiden o makinelerin işini yapan bir sürü topraklı köylü işsiz kalır. Aynı şekilde kapitalizm geliştikçe tefeciye, ağaya borcunu ödeyemeyen ve bu yüzden mülkünü, toprağını kaybeden binlerce küçük toprak sahibi köylü iş bulabilmek için şehirlere göç eder. Benim bir önceki sözünü ettiğim. Türetim araçlarının yani traktörün mibzerin, biçer döverin mülkiyetine köylülerin toplu halde sahip oldukları bir düzen için geçerli. Deli akan bir dere düşün. Eğer suyunu kontrol altına alamazsan her yıl sel basar. Basun belasıdır yani. Ama bir de bir baraj yaptığını düşün. Önceden sana zarar veren deli dere şimdi kullanıma, yola gelmiş, dostun olmuştur. Suyun deliliği baraj sayesinde elektrik enerjisine dönüştü. Eskiden sel olup tarlaları mahveden sular şimdi her mevsim tarlalara hayat veren kaynak olur. Aynı bunun gibi kapitalist toplumda, türetim araçlarına patronların sahip olduğu toplumda başbelası olan insanlığı fakir emekçilerin ıktıdarda olduğu bir toplumda hayat kaynağıdır. Yararlıdır. Öyle bir

toplumda her şey insan içindir. Bu toplumda olduğu gibi
kâr için değil. O zaman ne açık işsizlik, ne de gizli işsizlik
diye bir mesele kahr. Kapitalizmin onulmaz yarası olan iş-
sizlik kaybolur gider.»

«Yani yeni yeni makinaların kullanılması, üretim araç-
larına patronların sahip olduğu düzenlerde işsizliğe yol aç-
ar. Ama üretim araçlarına emekçilerin devletin sahip
olduğu düzende bu sayede bir çok yeni iş daha yapılır. Bir
sürtü eksikliğimiz kapanır.»

«Konuyu iyi kavramışsın. Peki o zaman şöyle bakalım.
Doğum kontrolü sayesinde nüfus artışı azaltmak
işsizliği önler mi?»

«Anladığım kadarıyla bu iş kangren olmuş yaranın
sızmasını unutmak için aspirin almaya benziyor. Yani hasta-
lığın kökünden kazınmak yerine sonuçlarıyla, sızlarıyla
uğraşıyorsun. Veya çürüyen diş çıkarmak yerine sürekli
ağrı kesici ilaç almak da öyle. Doğum kontrolü filan işsiz-
lik derdine درمان olmaz herhâlde.»

«Doğru anlattın. Bu oyunu tezgahlayanlar da emper-
yalistler ve onların yurtdışından zaten. Doğum kontrolü
kendi başına, fazla çocuk istemeyenler için iyi bir şey ola-
bilir. Ama dediğin gibi işsizlik derdimize bir درمان ola-
maz.»

«Peki Hakkı Abi, Almanya'ya işçi gönderilmesini bir
çözüm olabilir mi? Yani bizim işsizlerimizin bir kısmı ya-
bancı ülkelerde çalışmaya gidince buradaki işsiz sayısı
azalmıyor mu?»

«Yurt dışına gitmek için kaç kişi mitracaat etmiş?»

«Bilmiyorum.»

«Geyenlerde bir gazetenin yazdığına göre gitmek için
şimdiye kadar başvuruların sayısı ild beçuk milyonun ta-
tında. Akhıra ne geliyor biliyor musun? Çalışabilecek yaş-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ranteey.org>

taki insanların sayısını 14-15 milyon. Benim bu kadar gitmek için baş vurmuş. Sınırları açsan daha biluerm ne kadar kaçır gider. Bu durumda sen halk Türkiistan'daki Ortasaya'daki, İran'daki Türklerin davasına düş, büyük Türkiye yaratacağım diye patron sınıfının köpekliğini yap.»

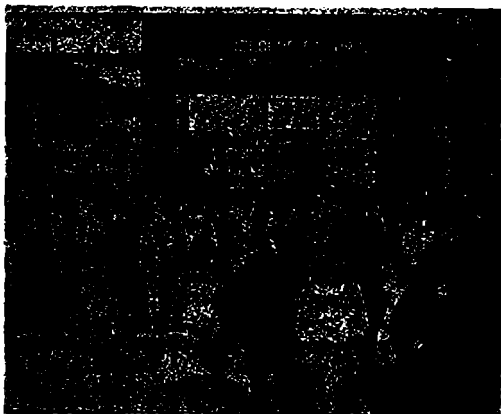
«O adamları bırak be abi. Eskiden sınıf mücadelesi bu kadar gelişmemişken kanaan vardı. Ama bugün iyice açık oldular. Şimdi yabancı ülkelerde kaç işçimiz çalışıyor?»

«Aşağı yukarı 700 bin. Demin sen söylemiştin, emperyalist ülkelerde işsizlik artıyormuş. Oralarda işsizlik arttı mı da önce yabancı işçilere yol vertiler. Geldikleri yerlere geri gönderirler. Bu aralar emperyalist ülkelerde 60 binden fazla Türk işçisi işsiz durumdaymış. Bu durumda her an yüzbinlerce Türk işçisinin emperyalist ülkelerde işten çıkarılıp Türkiye'ye gelme ihtimali var. Bu insanları da işsiz sayımıza eklersem nerdeyse üç milyona varıyorum.»

«Tabii abi, işsizlik kapitalizmin ve özellikle de tekelci kapitalizmin hastalığı. Hani insan nasıl yaşlanınca bazı hastalıklara yakalanır da ancak ölünce kurtulur, işte işsizlik ve pahalılık da kapitalizmin şeker ve kalp hastalıkları. Kapitalizm öbmeden bu hastalıklardan kurtulamaz. Emekçilerin ülkelerde olduğu, fabrikalara ve topraklara emekçilerin sahip olduğu ülkelerde ne işsizlik diye bir dert var, ne de pahalılık. Yalnız anıyamadığım bir şey var. Kapitalist Avrupa ülkeleri bir taraftan işsizlik derdiyle karşı karşıyayken niçin bizden işçi alıyordu?» İşsizlikten kim şikayetçi? İşçiler mi, patronlar mı?» «İşçiler tabii. Patron niye şikayetçi olsun ki. Tam tersine daha ucuza çalışacak işçi bulabiliyorum diye sevinir bile»

«İyi dedin. O zaman kendi sorunun cevabını kendin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ranney.org>

**EMPERYALISTLER UCUZ OLDUGUNDAN GERİ
BIRAKTIRILMIŞ ÜLKELERDEN İŞGÜCÜ
İTHAL EDİYORLAR**

vermiş oluyorsun. Avrupai patronlar Türkiyeli Yunan-İstanlı, İtalyan, Cezayirli işçileri daha ucuza çalıştırabiliyorlar. Ayrıca bizim işçiler, gittikleri ülkelerin işçilerinin çalışmak istemedikleri işlerde de çalışıyorlar. Yani bir Alman işçinin girmedği maden ocağına bizim işçi giriyor.»

«Emperyalist ülkelerdeki işsizlik sorunu da bizde olduğu gibi büyük mü?»

«Bizimki kadar değil. Çünkü emperyalist ülkeler sanayileşmiş. Yani bir çok işçi için çalışma alanı var. Diğer taraftan bizim gibi az gelişmiş ülkelerin halklarını sömütürerek, savaş sanayinde, uzay araçları sanayinde, çok sayıda insan çalıştırabiliyorlar. Ayrıca işsizliği az gelişmiş ülkelere ihraç ediyorlar.»

«Ne demek istiyorsun yani. İşsizlik de mal gibi ihraç edilebilir mi?»

«Tabii ya. Bir kez ülkende yabancı işçi çalıştırır, işsizlik artınca da önce bu işçileri işten çıkarıp ülkelerine geri gönderirken işsizlik ihraç etmiş olursun.»

«Doğru ya. Adamlar mal ihraç eder gibi dert ihraç ediyorlar. Peki işsizlik daima var mıydı?»

«Fabrikalara patronların sahip olduğu, ekonominin merkezi bir planla düzenlenmediği ülkelerde daima işsizlik vardır. Deminde anlattığım gibi geçen yüzyılın sonlarına kadar, yani kapitalizm emperyalizm (tekelci kapitalizm) aşamasına girmeden öncede bir yedek işsizler ordusu varmış. Patronlar çalıştırdıkları işçileri sürekli olarak işten çıkarmakta, işsiz bırakmakta tebdit ederlermiş. Böylece ticaretlerin yitmesmesini önlerlermiş. Bak aklıma gelmiyken sorayım. Türkiye’de patronlar hiç bir sebep göstermeden adam çıkarabilirler mi?»

«Tabii. Geçenlerde amcamların fabrikadan 36 kişiyi birden çıkarıp vermiş.»

İşçiler ne yapabilir bu durum karşısında?»

«Ne yapabilir? Bir kısmı direnelim demiş. Bir kısmı kanunlara karşı gümeyelim demiş. Yani patron tamamiyle kanunlara uygun olarak çıkış vermiş.»

«Bak bu durum kanunların kime yonttuğunu da gösteriyor. Neyse, biz yine eski konumuza dönelim. Yahuz unuttu. İşten istendiği zaman adam atma hürriyeti patronlar düzeninin temel direklerinden biridir. Geçen yitiz yıldaki işsizler ordusu patron sınıfının çok işine yarıyormuş. Sanayi bahrana girince, yani patronların kârları azalınca işten adam çıkartmalar artarmış. Böylece yedek işsizler ordusu büyümüş. Ama kârlar yeniden yitkilişip patron sınıfı (burjuvazi) için refah başladı mı yeni işçiler alınır, yedek işsizler ordusu küçültürmüş. Aslında durum bugünde pek farklı değil. Belkide tek bir fark var o da şu. Kapitalizm o zamanlar gençlik dönemini yaşıyormuş. İşsizlik çok büyük bir dört değilmiş. Genç adam gripten nasıl fazla etkilense, genç kapitalizm (tekel öncesi kapitalizm) de aynı şekilde işsizlikten fazla etkilensemiş. Ama bugün kapitalizm artık hasta yatağında. Komada. Kolay kolay da kendine geleceği yok. Yani her geçen gün iflaslar artıyor. Kârlar azalıyor. Patronlar bir taraftan birbirlerini yiyorlar, diğer taraftan işçi sınıfı ve diğer emekçiler üzerindeki sömürlerini artırmak istiyorlar. İşsizlik artıyor. Hem de ne artış. Aynı dolanlık ihtiyarın gripten zarar görmesi gibi bir şey oluyor. İşsizlik ve pahalılık tüm emekçileri düzene karşı harekete geçiriyor. Yani etirekdi bir bunalım söz konusu. Adamlar bu durumda da devrimciler, işçi sınıfı ve diğer emekçiler üzerindeki baskılarını gün geçtikçe artırıyolar.»

«O zaman da beledi mezarlarını derinleştiriyorlar, değil mi?» diye Mahmut sıkı karşıtı.

Özgür Fikir Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

«Tabii,» dedi Hakkı, «iyi söyledin. Eceli gelen it: cami duvarına isermiş. Kapitalizm de benzerlikçe işçi sınıfı ve diğer emekçiler üzerindeki baskısını artırıyor. Böyle yapınca da daha çok bunalsın ve bunalacak. Biz bunaltacağın anlayacağın.»

«Bu anlatıklarına göre emperyalist tükeler işçi göndermek işsizlik sorununa bir çözüm getirmiyor»

«Bak bir noktayı unuttuk. Emperyalistler işçi alacakları zaman burada büro açıyorlar, uzmanlar getiriyorlar. İşçilerimizin en vasıflı ve en sağlıklılarını mal seçer gibi seçip götürüyorlar. Gidenlerin çoğu burada iş sahibi. Bu insanlar buradaki işlerini bırakıyor. Bir çok durumda da dışarı gidemeyen işsiz adamı giden iş sahibi adamın yerine koyamıyorsun. Diyelim bir öğretmen çalışmak için Almanya'ya gitti. Sen şimdi nasıl bir tombalcıyı öğretmensin işine atıran. Gerek alabilirsin, ama o zaman öğrened değil tombalcı yetiştirirsin. Zaten bu gidişle iş bulamayan ille mesunları da ellerine birer tombala torbası alıp sokaklara düşecekler, ya neyse.»

«Sonumuz nereye varacak bakalım. Peki abi, bir sorun daha var. Bizim burada işsizlere bir tazminat filan ödemiyor. Duyduğuma göre Avrupa'da, Amerika'da böyle bir şey varmış. Bu iş nasıl?»

«O ülkelerin işçi sendikalarının daha uzun bir mücadele geleneği var. Bir de emperyalistler tüm dünyayı sömütüyor. Her ülkede bir arada olınca işsiz kalan işçilere de tekeli kapitalistlerin devlet yasalarına yetmeyecek bir işsizlik tazminata ödtüyor. Ne öldürecek, ne onduracak bir para yanı. Ama bizde o kadarı bile yok.»

«Hak verilmez alınır abi, Biz daha yeni uyanıyoruz uykudan. Ama uzun sürmez, çok şey değişecek.»

«Emperyalist tükelerde yaygın olarak kullanılan bir şey

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://kitapy.org>

EMPERYALIST ÜLKELER İSSİZLİK ARTTIMI, ÖNCE
YABANCI İŞÇİLERE YOL VERİLİYOR. BÖYLECE
ÜCRETSİZ PDF-Kitap Arşivi - <https://arxiv.org>
İSSİZLİK GERİ BIRAKTIRILMIŞ ÜLKELERE
İHRAÇ EDİLİYOR

de ekonominin bunalımı derinleştikçe bir taraftan işçi çıkarırken, bir taraftan da kısa çalışma uygulamak. Diyelim bir fabrikanın işi iyi gitmiyor. Bu işçilerin bir kısmına kısa veriliyor. Bir kısmı ise eskiden günde 8 saat çalışırken şimdi 4 saat çalıştırılıyor. Tabii ücretleri de 4 saat üzerinden hesaplanıyor. Çalışma stresinin kısıtlanması da bununla ilgili. Emperyalist ülkelerde işçiler çalıştıkları saat için para alırlar. Yani bideki işçi bir haftada 48 saat çalışmışsa 56 saatlik ücret alır. Yani hafta sonu tatil ücretlidir. Emperyalist ülkelerde bu yok. Ayrıca diyelim 48 saatlik çalışma stresini biz burada 45'e indirdik. Bizim ücretimiz yine 48 saat çalışmış gibi hesaplanır. Halbuki emperyalist ülkelerde çalışma stresi 45 saatse işçiye 45 saatlik ücreti ödenir. O zaman adamlar işsizliği azaltmak için ne yapıyor? İşçilerin çalışma saatlerini azaltma talebine olumlu cevap veriyor. Yani diyelim eskiden bir işi 100 kişi yaparken şimdi herbiri daha az süre çalışan ve daha az ücret alan 150 kişi yapıyor. Her iki durumda da patronun cebinden çıkan para aynı. Ama ikinci durumda resmen güztülen işçi sayısı daha az.»

«Bayağı iyi numaralar çeviriyor bu kapitalistler, be.»

«Adamlar iyi çalışıyor arkadaş. Yabana atmamak gerek.»

«Peki abi, madem bide çalışma stresini kısıltık mı ücretimiz azalıyor, çalışma stresini iyice kısıltırsak, patronlar da aynı işi çıkarabilmek için yeni işçi almak zorun da kalkalar. İşsizlik azalmaz mı?»

«Akıma iyi geldi. Azalır elbet. Ama patronların da uyardığını sanma. Çalışma stresini kısıltmak o kadar kolay değil. Ama daha önemli fazla mesai yapmamak. Bir sürü arkadaş bir kaç kuruş fazla para almak için fazla mesai yapıyor. Kendilerini yıpratmasın, daha fazla sömürül-

menkul koy kenara. Yeni bir stirtı işçisine işe alınmasını engelliyor. Kimse fazla maaşla çalışmasa, patronlar yeni işçiler almak zorunda kalacaklar.»

«İşrem, bir düşün bu, abi. Toparımda bir avuç eorba. Sömtürtü Raakı. Ahlakçılık. İşsizlik. Pahahlık. Nereye varacak bu işin sonu?»

«Üzme canım. Sular bulamayınca durulmaz. Bizim mahalledede eskiden bir bakıcal vardı. Biz örgütlenirken, işyerine sendikayı getirirken bize kızardı. Simfların varlığını reddederdi. Bizim bölücü olduğumuzu söylerdi. Geyenlerde gördüm. İşsiz. Büyük mağazaların rekabeti ve pahahlık karşısında dayanamamış. Borçlular kapıya yığılmış. Bakıcal birine devretmiş. Aldığı para borçluların ancak karşalamış. Üç-dört haftadır da işsizmiş. Dün gördüm. Söğüp sayıyor. Patronlara kızıyor.»

«Evet abi. Herkese, bütün emekçilere anlatmamızın bu gerekleri. Yerli ve yabancı patronların nasıl birlik olup bizi sömtürdüklərini beryerde kahvede, evde, fabrikada, tarlada anlatmamız. Kendi yaptığımız mahkemelerle bizi işsizliğe, sefalete ittildiklerini bir bir açıklamamız. Tek tek hareket ederek, işimizi kaybetmek korkusuyla yenilceğimizi, birlikte hareket ederek daha güçlü olacağımızı ve bu sömtürüden, sefaletten tek kurtuluş yolunun emekçilerin ittidarına kurulmasında olduğum anlatmamız.»

«Hakımın Mahmut. İşsizliğinde, pahahlığında, baskınında, sömtürütünde nedeni emperyalistler, onlarla bütünleşmiş yerli tekkelci patronlar ve onlarla işbirliği tılandeki tefecilerimizin, toprak ağalarının en bütyükleri. Onların düzenine son vermedikçe bu sefaletten kurtulmama imkanı yok. Bunun içinde emekçilerin birlik olmasından ve mücadele etmesinden başka yol yok.»

.....Mahalleye yoldaşlarımızla hafiften yağmur başlamış.

tı. İdeide yakaların takıldıkları, kasketliktir yüzlerine doğru yıktılar. Öte de anayolun kenarında ameleler kütlemiş, bekliyorlardı. İş bekleyenlerdi.

Mahmut'ların sokaka geldiklerinde Halkın, «Şimşlik, hoşçakalın. Akşama götürsürüz.» dedi. Mahmut, «Sağol ahi, söylediklerini kafama yazdım. Artık ne yapmak gerek, nasıl mücadele etmek gerek bunları öğrenmek, öğretmek için çalışacağım.» dedi ve yürüdü gitti.

2.50 TL.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>